

ՄԱՆԿՈՒԹԻՒՆՆ

ԺՈՂՈՎՐԴԱՅԱՆ ԴԱՍՄԱՅԱՐԳԻ ՄԷՋ

(ՏԵՍ ԴՒՆ 48)

ԸՆՏԱՆԻՔ

Լաւ տնտեսեալ տունը որդւոց համար ընտրելագոյն՝ հրահանգ մ'է. յետոյ կու գայ դպրոցը և հուսկ մեծ ընկերութիւնն զորձնական կենաց մէջ, ընտանեաց մէջ բաւական է մայրական գգուանքը՝ տղա-յութիւնը զուարթ պահելու համար, արժանաւոր սէրն ինքն կրնայ միայն մխիթարել կեանքը. և քիչ մը երախտագէտ սէր՝ ծերութեան օրհնութիւն է:

Երանիլ անոր որ բախտ ունեցա՛ծ է բարի և պարկեշտ ընտանեաց զաւակ ըլլալու. ինչպիսիք քաղցրութիւն կրնայ զգալ հօն, և ինչպիսի ներքին և գորովական սիրով և սերտիւ կը միանան ծնողք և որդիք, ինչպիսի բարեսրտութեան և խաղաղութեան առաւօտ մը կը տարա-ծուի մի և նոյն արիւն ունեցող այս անձանց մէջ, որ և հասարակաց սիրոյ զգացմամբ կը զգան իբր մի եղեալ իրարու հետ, թող գայ եր-գելու բանաստեղծն, միայնակ փիլիսոփան իւր ուրախութիւններն և երջանկութիւնը. կրնան ճամբրիտ ըլլալ, բայց աղօտ և տժգոյն լոյս մ'է այն համեմատութեամբ ընտանեկան առաքինութեանց մէջ գըտ-նուած պայծառ ճառագայթին:

Փասթէլար բացայայտ կը զրուցէր Սյոանիոյ Ակադեմիային մէջ թէ հայրական տունէն դուրս ուրիշ դպրոց չեմ՝ ճանչնար առաքինու-թեան, և Պաքոն կ'ըսէր թէ հայրենեաց սէրը՝ ի սիրոյ ընտանեաց կը սկսի, ընտանիքն սրտին հայրենիքն է, կ'ըսէր, ուրիշ մը, իբր ուր-բազան է մեզ համար, իբր անբաժանելի պայման մ'է կենաց, և կը մերժենք որ և է յարձակումն որ կ'ընեն հակառակ ասոր սուտ և վայրենամիտ փիլիսոփայութեամբ լցեալ անձինք կամ անզգոյշք և

գրգռեալք հոգւով, տեսնելով զնա շատ անգամ իբր բոյն անձնատիրութեան, և կը կարծեն որ դեղն է վերցնել զայն բոլորովին՝ բարբաբոսաց նմանելով:

Դժբաղդ են յիրաւի անոնք որ ժամանակէն առաջ որք կը մնան իրենց ծնողքէն, և թողեալ են երեսի վրայ առանց իսկ ճանչնալու իրենց ծնողք. այլ կրկին թշուառ են բազմաթիւ անմեղ տղաք, որ առանց պաշտպան մ'ունենալու կը կրեն բարբարոսական չարչարանքներ և ամենանգութ տառապանքներ իրենց անողորմ ծնողաց ձեռքէն, և որոնք շատ անգամ պատճառ կ'ըլլան տաժանելի հիւանդութեանց, բնական տձևութեանց և հուսկ ուրեմն մահուան. և յայսմ քան զգազան չար են, որոց բնական է սէր և պաշտպանութիւն իրենց ձագուց: Բարբաղդաբար քաղաքական ընկերութեան կողմանէ մեր ատեններն մարդասիրական ընկերութիւնք կան 'ի պաշտպանութիւն այնչափ զոհերու, և այնպիսի գործ մ'է այս՝ որ ամենայն բարի անձինք պէտք է մտադիր ըլլան այս բարերար վախճանին, Տէրութեան գործակից ըլլալով փրկաւէտ օրինակներով:

Մարդկային գործոց ընթացքն ընտանեաց մէջ սկսելով, հայրական պատերն պէտք է առաջին մրցանաց տեղին ըլլան: Կարելի չէ որ հայրենիքը սիրէ անձ մը դիւցազնութիւն ցուցընելով, եթէ նախ որդիական սիրելութեան պարտուց մէջ կը պակսի. հազիւ թէ տրդուն միտքը կը բացուի պարտուց գաղափարն իմանալու, ծածուկ և խորհրդական ձայն մը կ'ըսէ. Պատուէ և սիրէ ծնողքդ: Այնչափ զօրաւոր է որդիական սիրոյ բնագոյնութիւնը, որ ամենին պէտք չըկայ խնամոց բովանդակ կենաց մէջ արթուն պահելու համար զայն. բայց և լաւագոյն բնագոյնութեանց ալ պէտք է մեր բարի կամաց հաստատութիւնը, ապա թէ ոչ կը թուլնան և կը տկարանան. պէտք է որ բարեսիրութիւնն առ ծնողս 'ի գործ գնենք հաստատուն առաջադրութեամբ, ընդհանուր կանոն է, ոչ երբէք բարի քաղաքացի կ'ըլլայ ով որ նախ յառաջ քան զամենայն չի հօգար և չի սիրեր իր ընտանիքը:

Կրօնքն պէտք է ըլլայ հիմն ընտանեաց, և թշուառաց և նեղելոց միութարութիւնն այս աշխարհիս մէջ, որոնք մարդկութեան առաին իններորդ մասը կը կազմեն: Յիրաւի ինչ աւելի սփոփական բան կայ նեղելոց համար՝ որոնք ընկերութեան երեսի վրայ մնացած անդամք կը համարին քան զյոյս հանդերձեալ կենացո նորակրօնք, դուք որ ընկերական վիճակն բարւոքելու և միութարելու երեւութով կը ջանաք ձեր գաղափարներովն վերցնել այս թշուառ արարածներէն իրենց միակ յոյսը որ է հանդերձեալ լաւագոյն կեանքը, և որոնք այսու պիտի կրնան միաբան մնալ անքակտելի իրենց սիրելեաց հետ, ինչ պատճառաւ և վախճանաւ կ'ընէք զայս. առ ինչ ջնջելովուզէք այսպիսի քաղցր յոյս մը. և ինչ կ'ընծայէք իրենց՝ փոխարէն ձեր առածին:

Ամենայն ինչ կրօնիչք կը շարժի, գրեց կիկերոն: Անհաւատն կ'ուզէ ուրանալ զԱստուած և զկրօնս, բայց իր պատճառաբանութեանց մէջ կը ստիպուի այնպիսի ազդու բառեր գործածել՝ որ կը լեցնեն պարապ տեղն որ կը մնայ զաստուածութիւն մերժելով: Ի՞նչ կարգն որ մեր զգայարանաց առջեւ ունինք, ևս առաւել մեր հոգւոյն մէջ եղած կարգը՝ միտքան կը ցուցնեն մեզ Աստուծոյ գոյութիւնը, մինչև անգամ վոյթէն բաւ. « Եթէ Աստուած չըլլար, պէտք էր հնարել »: Նիւթական աշխարհքը կը ցուցնէ մեզ մատամբ զԱստուած, մեր խելքն զմեզ կը հաւանեցնէ, սիրտն կը համոզէ. մարդկային ընկերութիւնը, իր յօժարութիւնները ամենայն ինչ կը յայտնէ մեզ գերագոյն Աստուած մը. և կան բազմաթիւ խորհրդագական երևոյթներ զորոք մեկնելու համար պէտք է ընդունինք այս սկիզբը:

Ով որ պատիւ կը համարի անձին սիրել զԱստուած, սիրել ըզմարդկութիւն, սիրել զհայրենիս, կ'ըսէ Բեյլիգոյ, ինչպէս պիտի չի յարգէ մեծապէս զանոնք որոց ձեռքով եղաւ արարած Աստուծոյ, մարդ և քաղաքացի. և կը յաւելու. եթէ մէկն կ'անարգէ զսուրբ սեղանս, զսրբութիւն ամուսնական, զընտանիս, զպատիւ և յետոյ կը գոչէ, Հայրենիք, Հայրենիք. մի հաւատաք իրեն հայրենասիրութեան. կեղծիք մ'է, չարագոյն քաղաքացին է:

Արդի ժամանակներս ընկերութիւնը վեր 'ի վար ընելու համար, կ'ուզեն ջնջել զկրօնս և զընտանիս, տեսնելով կարգաւորութեան այս հիմանց մէջ արգելք մը իրենց անառակ յօժարութեանց հաւնելու համար: Արդէն ընտանեաց խանգարումը այլ և այլ երկիրներու մէջ սկսած է. և յայտնապէս կը տեսնենք վերին ապգահամարին մէջ 'ի Գաղղիա Սէնի գաւառին (département) մէջ 64,287 ծընունդոց մէջ 15,965 ապօրինաւոր գտնուեցան, այսինքն չորրորդ մասն գրեթէ...

Կրօնքն և ընտանիքն ամենասեղմ կապ մ'են որ կը միացնեն առանձնական անձինքն ընկերական կարգին հետ:

Գործաւորն որ իրիկուն տուն կը դառնայ հոգնած, պէտք ունի գտնելու հոն յետ իր աշխատութեանց փափաքած հանգիստն և խաղաղ կյոքութիւն սրտադրաւ սիրով. և առ այս կը գոչէ Լիվի առողջաբանն. Սիրեցէք, ժողովուրդք, ձեր տունը. սիրեցէք, վասն զի երբ ըլլայ առողջաւետ, ընդարձակ, մաքուր օդով, ձեր մեծագոյն մխիթարութիւններէն մէկն պիտի ըլլայ. սիրեցէք, որպէս զի յետ դարձին յաշխատութենէ՝ ձեր սիրելեաց հետ խաղալութեամբ հանգչիք, և հեռու չի կենաք անտի մոռնալու համար արբեցութեան և մոլութեանց մէջ ձեր թշուառութիւնքը. սիրեցէք, որպէս զի զօրացնէ զկայս որ զձեզ կը միացնէ ընտանեաց հետ և չի տկարացնէ զայն. սիրեցէք, որպէս զի ձեր որդիքն ալ սորվին սիրել զայն և քաղաքաւ:

կան առաքինութեանց այս ճշմարիտ խանութին մէջ զարգանան առաքինութեամբ և օգտակար ըլլան հայրենեաց. չըլլան ցօփ և անառակ երիտասարդք, որով ֆիզիքական խոտորումը հասցնէ ապաբարոյական խոտորման, և անարգ ախտիւք և մոլութեամբք վերջապէս կործանեն թէ՛ գիրիւք և թէ՛ զընտանիս:

Նա է տէր անձին՝ որ գիտէ պէտքերն հնազանդեցնել մտաց, և միտքն Աստուծոյ. բայց ցաւալին այն է որ մարդկային վիճակին մէջ եթէ մեր միտքն վախճանը կը ցուցնէ մեզ, կիրքերն շատ անգամ կը հեռացնեն զմեզ անտի:

Միակ և պարզ գիծ մ'է սահմանն որ կը բաժնէ զբարին 'ի չարէ. և այս գիծն է պարտքը: Վայ այն անձին որ այս գծէն դուրս կ'ենէ. և անդունդն՝ առ որ կը յառաջէ այն թշուառականը՝ այնչափ աւելի վտանգաւոր է, որչափ զառ 'ի վայրն 'ի սկզբան հաճոյական և գրեթէ անզգալի:

ԴԱԳԱՂ ՇԵՆՈՂԸ

(Տես հատ. ԽԸ. ԴԷՂ 448)

Հիւրք իրարմէ բաժնուեցան ուշ ատեն ու մեծաւ մասամբ զինով, գէր հացագործը և կազմարարը՝ որուն գէմբը, կարծես, կարմիր կազմի կաշւոյ գոյն առած էր, Եղեռքոյին թե ոտած, առին տարին մինչև իւր խաղը, նկատելով յայսմ գիպի Ռոսի առածը թէ՛ «Պարտքը վճարմամբ կը գեղեցկանայ»: Դազաղ շինողը տուն դարձաւ հարբած ու զայրացած. — Իրաւցնէ, ինչ է սա, կը մրմռայր ինք իրեն, ինչով իմ արուեստս սաորին է ուրիշներէն. միթէ գազաղ շինողը գահճի եղբայր է. ինչ բանի կը ծիծաղին այդ անհաւատները. միթէ գազաղ շինողը ինքզնիքս և Մտքէս կ'անցնէր նոցա հրաւիրել ինձ 'ի նոր բնակութիւն փառաւոր խնջոյքով մի հարկելու. բայց ոչ, ինչեւ չէ այդ. Պիտի հրաւիրեմ, յերաւի, զնոսա որոց համար կ'աշխատիմ — ուղղափառ մեռեալներու: —

— Էհ, ինչ է ասածդ. առաց աղախինը նորա ոտքի կօշիկը քաշելով. ինչ է այդ աւելորդ խօսքերդ. երեսդ խաչ հանէ. ինչ ասել է հրաւիրել մեռեալք 'ի նոր բնակութիւն. ինչ սարսափելի բան:

— «Աստուած վկայ, պիտի հրաւիրեմ, շարունակեց Ազրիանոս, անմիջապէս վաղուան օրը պիտի հրաւիրեմ. խնդրեմ, խնդրեմ, իմ բարերարքս, վաղը երեկոյ ի սեղան ճաշկերոյթի, պիտի հարկեմ ձեզ ինչ որ Աստուած պարգեւել է: — Այսպէս ասելով, գազաղ շինողը մօտեցաւ անկողնին ու շուտով խորգալով խոր քունի գնաց:

Գիշերը դեռ մութ էր երբ Ազրիանոսին զարթեցուցին. Տիկինն Տրիւխին վախճանել էր նոյն իսկ այն գիշերը. ու մասնաւոր կերպով